

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Vocatio ex electione aliorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

§. 2. Vocatio ex electione aliorum.

TERTIA via, qua Deus Dominus noster voluntatem suam in ijs electionibus manifestat, est, inspirando & permouendo efficaciter cor Electorum, ad quos spectabat prospicere de hominibus, ad huiusmodi dignitates & officia; vt eos eligant, quos ipse Dominus eligi decreuit: ipsis eligendis nihil tale ambientibus, sed potius eas fugientibus. Admiranda itaque prouidentia, hinc electis suis inspirat, vt officia talia fugiant: inde verò inspirat Electoribus, vt ea illis tradant: ita rem totam dirigendo, vt fiat, quod Deus vult, per ea media, quæ homines minimè cogitant.

Quod supremum Dei consilium fufius statui declarandum, ad consolationem aliquorum in sæculo viuentium, aut in Religione, qui conqueruntur, quod videant, se quasi in angulo aliquo relictos, & quorum non esset memoria: cum videant alios ad has dignitates & officia promoueri per media, ambitione & astuti ipsorum adhibita. Et quamuis hæc querela solent esse indicium exiguæ humilitatis, & animi demissionis: sed ex ea etiam parte, qua sunt modicæ fidei & fiduciæ de diuina prouidentia, absque cubio cessarent, si seridè intelligerent, omnes huiusmodi electiones non casu aliquo; sed consilio ac directione magni nostri Dei euenire: in cuius a manibus (sicut dixit Dauid) sunt sortes nostræ, hoc est prosperi & aduersi vitæ nostræ euentus. Ita vt ex diuina ordinatione & dispositione eueniat nobis fors prospera & aduersa; status sublimis, & humilis; Officiu honoratum, & abiectum. Quod aded certum est: vt, licet huiusmodi dignitates & officia, tam Ecclesiastica quam sæcularia, sorte prouiderentur: (qua re nihil est in mundo magis casuale & incertum) in ordine tamen ad prouidentia diuinam non eueniant casu, sed certo consilio. Nam (vt Salomon ait) b sortes mittuntur in sinum, sed à Domino temperantur: & in eum fors incidit, cui Deus vult euenire. Cuius rei sufficientia sunt in sacra Scriptura testimonia: nam secretam Saulis in Regem Israel electionem, quam ipse fecerat, voluit e sortibus manifestari, & in eum incidere: & idem euenit in electione S. Matthiæ, in Apostolatum, quia cecidit fors super illum; quod non propterea refero, quod existimem licitum esse sortibus uti, nisi in casibus, quos S. Thomas, & alij Doctores expriment: sed vt intelligatur, quando illæ in aliquorum Officiorum Reipubl. electione mittuntur, Deum esse, qui illas dirigat. Ac propterea in eius manibus esse huiusmodi electiones, & a sua prouidentia temper euenire. Præterea in manibus Dei sunt omnium hominum voluntates, quoru est, hæc officia distribuere: & licet sint horrendæ & pertinaces, potest tamen illas impellere, & ad id, quod ipse voluerit, inclinare: efficiens, vt suffragium tuum ei dent, quem ipse in æterna sua dispositione elegit. Hoc voluit significare Sapiens cum

3.
Electio.

Omnia
sunt diri-
gente Deo.

a Psal. 10. 16.

Sortes à Deo
temperan-
tur.
o 1 ro. 17. 33.

c 1. Reg. 10.
20.
d Act. 1. 26.

2. 2 q 95.
a. 8.

: *Prova. 21. 1.**Flumina & nubes regit Deus.**Error electionis ob peccata nostra.**1.
Cor omnia hominis in manu Dei.
S. Ambrosius.**2.
4 Reg. 9. 16.
Iehu.*

dixit: *cor regis in manu Domini: quocunque voluerit, inclinabit illud:* hoc est, quemadmodum in manu Dei sunt diuisiones aquarum terra & caeli, vt quocunque voluerit, eas distribuat, efficiendo per suam prouidentiam, vt *flumina* ad hanc vel ad alteram partem fluant; & *nubes* in hoc vel illo loco pluant: ita etiam in manu & potestate Dei est cor & voluntas Regis, quæ est tanquam fluius aut nubes, in qua collectæ sunt gratiæ, fauores, dignitates, & officia, quæ subditis suis pro libitu distribuit: & quamuis pro libitu sua ea distribuat, quia est Dominus suæ voluntatis, tamē voluntas hæc est in manibus Dei, & eius prouidentia mouetur, vt velit in hac distributione, quod Deus ipse vult. Et quando permittit eum errare, maleque distribuere huiusmodi res, etiam hæc est prouidentia Dei qua punit peccata. Et quando aliud vult, statim hoc impedit, & vertit in bonum suorum electorum. Si igitur cor Regum, qui solent esse aliàs voluntati suæ valde addicti, est in manibus Dei, & ipsius dispositione mouetur, vt dictum est, ad officia sui regni distribuenda: etiam erunt in benedictis eius manibus corda Pontificum & Prælatorum, quando beneficia distribuunt; & studiosorum, quando suffragia sua ferunt ad cathedras; & collegialium accomunitatum, cum agunt de electione aliquarum personarum: & Deus poterit illos inclinare, quocunque voluerit, ita suauiter & efficaciter, vt sequentes illi propriam inclinationem, deseruiant æternæ eius dispositioni. Quis non admiretur id, quod in electione S. Ambrosij in Episcopum Mediolanensem euenit: accepit enim Deus vocem vnus pueruli dicentis, *Ambrosius Episcopus*, vt sic innumera voluntates, valde discordes in illum conuenirent: permouit enim populi in factiones diuisi, corda, vt omnes vnà peterent Ambrosium Episcopum, quia Deus decreuerat illum esse.

SE D admirabilius adhuc est, quod sacra Scriptura refert, de Duce illo Iehu, qui erat in campo cum alijs ducibus, & militibus, & ministris iniqui Regis Ioram. Eodem enim tempore vocauit eum vnus de filijs Prophetarum missus ab Eliseo, qui eum seorsim vocans, *vxit in Regem*. Redeuntem autem Iehu ad socios, interrogarunt illi, *quid venit in manus iste ad te: qui ait eis, nostis hominem, & quid locutus est: at illi responderunt, falsum est, sed magis narra nobis: qui ait eis, hæc hæc locutus est mihi, dicit Dominus: vxi te Regem super Israel.* & in eodem momento permouit Deus, & mutauit voluntates omnium ducum & militum: *& festinauerunt, & vnusquisque tollens pallium suum, posuerunt sub pedibus eius, in similitudinem tribunalis, & cecinerunt iuba, atque dixerunt: regnauit Iehu.* O incomprehensibilia diuinæ prouidentiae consilia! ô ineffabilem celestis inspirationis efficacitatem! quis alius nisi ipse Deus, efficere potuisset, vt integer exercitus ducum & militum, qui legitimum Regem habebant, fidem adhiberent vni duci & militi, ipsis aliàs pari, & abique

alte-

alterius testimonio, & ex solo ipsius verbo, quo dicebat, se fuisse electum Regem in Israel: quis eorum intelligentias mutare potuisset, vt crederent, eum esse Prophetam, quem paulò ante *insanum* appellauerant; & verum iudicarent, quòd paulò ante tanquam *falsum* damnauerant? quis illis persuaserat, quòd Iehù illos non deciperet, & quòd ipsius verba non essent ab ambitione excogitata, vt regnaret super illos? quis nouum illum *thronum* regium exstruendi modum, ita ex tempore illos docuit, vt pallia omnes deponerent, & ad pedes eius subijcerent, qui ipsis erat aliàs æqualis, & socius? hæc omnia sunt diuinæ Sapientiæ inuenta, eiusque omnipotentia manifesta testimonia, vt persuadeant nobis omnium hominum corda in ipsius esse manu; & regnorum, dignitatum, & Officiorum distributionem: vt cui voluerit, ea tradat per quamcunque viam.

SED ADHVC vltius progreditur hæc suprema Dei prouidentia, qui adeò sapiens & potens est, vt etiam in despectum ipsorum hominum huiusmodi officia & dignitates pro libitu suo tradat cui voluerit: nam ipsa meritorum consilia, quæ ipsi adhibuerunt, vt ordinationi diuinæ resisterent, dirigit ipse ad sua exequenda: vt ex ijs, quæ supra diximus de electione *Ioseph*, in vice-Regem Ægypti, constat. nam stratagemata & inuidia fraterna, via fuit & medium, quo diuina ordinatio vsa est, vt id sequeretur, quòd ipse volebat: & cum homines improba sua vota sequerentur, id præstabant, quòd Deo esset vsui, vt eueniret quòd volebat. Nam (vt S. Gregorius ait) ita Deus Dominus noster res hominum disponit, vt quasdam *propitius* concedat, alias permittat *tratus*. Ita tamen eas permittit, vt eisdem vtatur ad consilia sua exequenda. Et miro quodam modo fit, vt quædam absque ipsius Dei approbatione fiant, quæ tamen non sint eiusdem consilio & intentioni contraria: nam conuertens malum in bonum facit, vt, quòd ipsius diuino consilio repugnabat, ex vsu fit, vt executioni mandetur. quamobrè dicit Sapiens, *non esse sapientiam, non esse prudentiam, non esse consilium contra Dominum*, vt scilicet impediri possit, quòd ipse faciendum decreuerit. Ex quo etiam fit, quòd si verè humiles, ad maiorem suam securitatem, huiusmodi officia refugiant, debeant meritò diuinæ prouidentia fidere: quòd, si ita illis expediat, sciet ac poterit ipse ea illis procurare per media, quæ illi minus cogitant. Quòd si non faciat, signum erit, id illis non expedire, & sic optimè contenti esse possunt in inferiori loco, quem sibi eligunt, donec dicat illis Deus; *ascende superius*.

SED quia non omnes hanc doctrinam assequuntur, nec ad oeculta diuinæ prouidentia pertingunt, magna hinc dubia accipiunt, & incidunt in perplexitatem: nam primùm, humiles & timentes Deum, etiam si videant se electos, cum nihil tale quæsiuerint: timent Officia illa acceptare, dubi-

3.
Ioseph.

Cap. 3.

Lib. 6. Moral. c. 12.

Prov. 21. 30.

*Alij anxie
fugiant.*

Ioan. 6. 5.

*Alij sienda
quarunt
horrea.*

tantes, an electio fuerit ex Dei inspiratione, qui ipsos voluerit eligi; an ex humana aliqua persuasione, quæ in electionem se immiscuit. Et esto inspiratio fuerit Dei: non sciunt, an sit consilium eius misericordiae, ad utilitatem animarum ipsorum; an permissio irati Dei ad occulta ipsorum peccata puniendâ, aut ad remunerandâ in hac vita aliqua obsequia ab ipsis præstita, qui postea sint ob suas alias culpas ab æterna gloria excludendi. Dubitant quoque an dotes habeant ad Officia illa sufficientes; & an Electores non sint decepti, existimantes eos esse sufficientes: quod si forte sufficientes dotes habeant; dubitant adhuc an fideliter sint illis vsuri, constituti in occasione Status & Officij honorati. Ideoque sicut Christus D. N. cum cognouisset, quia ventura esset turba, vt *raperet eum, & faceret Regem, fugit in montem ipse solus*: ita ipsi, cum has electiones prævident, fugiunt & abscondunt sese, ne illas acceptent. Ex altera etiam parte exsurgunt dubia non leuia in ijs, qui non volunt esse tam perfecti, vt huiusmodi studia ac desideria fugiant; sed potius Officia ipsa per media apta & licita procurare volunt; cernentes videlicet ipsis oculis, homines vt plurimum talia procurare, & compotes voti fieri: alios quidem in fines & per media valde obliqua; alios verò per licita & iusta. Et qui nullam operam ponunt, vt ea assequantur, præcipue in Rep. sæculari, imò & in Ecclesiastica: eos remanere vacuos. Cum igitur prouidentia diuina industriam nostram non excludat, non volunt in ipsum Deum hanc curam conijcere, vt electorum voluntates permoueat; sed adhibere ipsi volunt media ad eas permouendas: quia eadem prouidentia diuina hac ipsorum opera & industria vtetur, vt fiat quod ipse vult. Hæc sunt dubia hominum timoratorum, à quibus se facile expedient, si in ijs, quæ obtinere procurant, aut acceptant, studuerint diuinam voluntatem cognoscere per media ordinaria, & quæ apta habentur ad eam cognoscendam, & vsui sunt ad omnes Status: ea verò in proximo capite indicabuntur.

CAPVT VI.

CONSULTATIONES INEVNDÆ AD COOPERANDUM prouidentie Dei, eiusque voluntatem cognoscendam in electionibus Statuum & Officiorum.

TRIA illa media in proximo capite indicata, ad voluntatem diuinam, eiusque prouidentie consilia cognoscenda, etsi certa sint eius indicia, non tamen ex vsu esse possunt ad omnes Status & Officia Christianæ Reipubl. esset enim temerarium, hu-

iusmodi